

GAZETA TRANSILVANIEI

Apare în fiecare zi de lucru.

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe an 24 cor., pe 1/2 an 12 cor., pe 1/4 an 6 cor. Pentru România şi străinătate pe an 40 franci, pe 1/2 an 20 franci, pe 1/4 an 10 franci. Număr de Duminică 8 franci pe an.

Redacţia,

Tipografia şi Administraţia:
BRAŞOV, PIATA MARE Nr. 30.
Telefon: Nr. 226.

Pentru Braşov pe an 20 cor., pe 1/2 an 10 cor., pe 1/4 an 5 cor. Cu duşul acasă: abonamentul regulat. Un număr 10 bani. Inserate: un şir peţit 20 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif şi învoială. — Reclame pe pagina a 3-a un şir 20 bani.

Condannarea lui Goga

de

Dr. Valer Moldovan.

Cei-ce se indeletnicesc zilnic cu tălmăcirea sau răstălmăcirea paragrafilor legii penale ştiu prea bine, că criteriile delictelor de natură politică sunt parcă anume așa formulate, încât să admită o anumită latitudine în aplicarea legii.

Pe când de pildă furtul, escrocheria, lesiunile trupesti etc. sunt precis definiate, încât nu prea lasă teren pentru diferite tălmăciri, pe atunci conceptul agitării unei naționalități sau clase sociale în potruiva alteia e așa de vag și așa de nesigur, încât arbitriul tribunalului și în linia primă al procurorului de stat, are cel mai vast teren.

Lucrul acesta — ca să fim obiectivi — nu e specialitate unguerească. Și în alte state dăm de urmele așa numite „politice justițiare“, care nu e altceva decât facultatea sau latitudinea ce-o permite codul penal organelor esecutive, ca în urmărirea delictelor de natură politică să poată precede cu mai multă sau mai puțină liberalitate, după cum o cer împrejurările întâmplătoare ale statului sau ale partidului dela putere.

Politică justițiară a dictat d. e. și ordinațiunea confidențială a ministrului de justiție Székely către procurorii țării, ca să procedă mai blând față de pretinsele delict de presă și aceeași politică justițiară, însă rău înțeleasă, a îndemnat guvernul coaliției la o asprime excesivă în materie de libertate de presă.

D-l Octavian Goga a fost condamnat în zilele acestea la 1 lună temniță și o însemnată amendă de bani.

Am cetit cu atențiune păreriile

pressei unguerești din Cluj și din capitală, asupra acestei condamnări.

Și din ceea-ce se poate ceti printre șire am cules convingerea, că aproape întreaga presă unguerească a rămas neplăcut surprinsă la vestea condamnării lui Goga.

Dacă ai sta să vorbești între patru ochi, cu unul sau altul dintre redactorii ungueri, de bună seamă, că ți-ar mărturisii sincer, că de data aceasta jurații în iprezelul lor patriotic au săvârșit o greșală în potruiva rezoanelor mai înalte, în potruiva actualei politice justițiare.

Departe dela mine și cugetul ca să arunc vre-o umbră de bănuială asupra naționalismului poetului nostru.

Greșelile lui politice săvârșite în timpul din urmă sunt urmările unui temperament neînfrânat a credulității sale, dar nici decum a unui caracter politic excepțional.

Condannarea lui Goga e o dovadă mai mult, că în ce mâni nechemate e depusă judecarea unor delict de atâ de gingașe, — tocmai din punctul de vedere al rezoanelor mai înalte de stat, — cum sunt și delictele de presă.

Ce putem aștepta bună-oară dela niște burghezi Clujeni crescuți în școala politică a pressei lor de boulevard? Dela niște oameni cari zi de zi sunt înveninați de scriselile pătimașe și hipersoviniște ale unei foi ca „Ujság“, care în rubrica ei permanentă „Hiradások az örtoronyból“ stârnește în cetitorii săi cea mai neagră ură față de tot ce e român, putem noi aștepta să înțeleagă rostul unei condamnări ca cea a lui Goga?

În scrutările mele prin istoria politică a națiunilor mai culte din apus am dat de un caz, care nu numai că presintă o oare-care analogie cu cel al lui Goga, ci mai e și o pildă

instructivă nu pentru jurații și procurorii din Cluj, ci pentru supremii conducători ai destinelor acestei țări.

Ea ne spune, că un popor luminat și politicește atât de practica și cel Englez, cum a aflat mijloacele și instituțiile cele mai corăspunzătoare ca să ferească statul și interesele lui de-a deveni obiect de joc al unor jurați, politicește mult inferiori adevăraților bărbați de stat ai țării.

E cunoscută în liniamente generale activitatea politică a celui mai de seamă politician al Irlandei, a lui O'Connell.

Acest genial bărbat și mare fiu al neamului său a introdus în luptele pentru emancipare a Irlandezilor tactica agitatiei politice strict constituționale.

Cam același lucru îl înțelegem și noi sub „terenul legal“, de care ni-s legate luptele noastre politice prin programul nostru dela 1881.

Dar apoi cu folosirea și exploatarea acestei arme politice O'Connell nu a cunoscut nici o margine, nici un frâu.

Două mijloace puternice i-austat într'ajutor. Primul a fost o organizație model, față de care s-au frânt toate încercările guvernului englez și în urma căreia i-a fost cu puțință ca prima oară la o adunare de popor ținută lângă colina Tara — unde se zice că s-a întrunit cândva primul parlament irlandez — să se prezinte cel puțin un pătrar de milion de oameni.

Al doilea și cel mai puternic mijloc însă a fost oratoria lui cea neîntrecută și cutropitoare, care-l făcea stăpân desăvârșit peste masele imense de ascultători.

Om vehement și pătimaș, el nu și-a prea pus nici când pază gurii.

Despre el se poate zice, că a potențat și utilizat în mod intenționat ura cea neîmpăcată dintre Celi și Englezi. El a inventat numirea batjocoritoare de „saxon“, cu care gratifica pe dușmanii săi politici, pe Englezi.

Pe lângă tonul blăjin și urban, care-l folosim noi Românii în jurnalistica noastră și în adunările politice față de maghiari, ironia mișcătoare și espectorările veninoase ale lui O'Connell față de Englezi, e ca rana ce o cauzează un pumnal pe lângă cea pricinuită de o împunsătură de ac. Și cu toate aceste guvernul englez a esitat mult, până s-a hotărât ca să porceadă față de O'Connell.

Nu cuvântările și articoliile lui fulminanți cu adevărat agitatorice și plini de ură l-au sinchisit pe guvern, ci numai și numai proporțiile uriașe ce luase mișcarea irlandeză, în urma agitatiei lui O'Connell.

Nu mă pot reține să nu citez un specimen din vorbirile agitatorice a lui O'Connell. Oare ce ar fi în stare să facă jurații din Cluj, când vre-un Român ar vorbi despre Unguri în felul cum a vorbit O'Connell în adunarea din Kilhenoy despre Englezi:

„Peel și Wellington (ministrii conservatori de atunci) vor face și ei asemenea lui Cromwell, vor lua și ei în mână sceptrul săngeros al lui Cromwell și vor lovi în publicul admirabil de pe aceste galerii (arătând cu mâna în spre galeria damelor) repetind astfel uciderea femeilor din Wexford... Când Cromwell a cuprins prin trădare orașul Wexford, trei sute de femei irlandeze frumusețea și fala Wexfordului, s-au adunat în jurul crucii lui Cristos și au cerșit dela Englezi milă și îndurare, dar Cromwell le-a ucis pe toate.“

„Vă spun vouă, trei sute de femei podoaba și virtutea Wexfordului,

FOILETONUL «GAZ. TRANS.»

Intimități din redacția ziarului

„Gura nespălată“.

Instantaneu de Vespasian Drăcilă, aspirant de membru corespondent la

»Petőfi társaság«.

(Urmare și fine.)

Comanditarul: «Vom înfige un ziar puternic, «să ne înfigem în coastele vrășmașului». Ce frase poetice frate, nici bardul Goga nu te întrece. Mă tem însă, ca nu cumva cetitorii noștri naivi să ne priceapă astfel, că ne înbiem noi, că vom să mutăm «Gura Nespălată» la Sighet.

Redactorul: Nu d-le Hodorogariu, noi pretindem ca partidul să se înfigă, să lupte, să fortifice. Noi în «Gura Nespălată» reprezentăm «Aripa stângă». Noi scriem poruncind luptă și luptăm prin scrisul nostru poruncitor (continuă): «Ce-a făcut însă comitetul național? A ocolit pe potruivă și s'a înfipt — în coastele noastre, căutând să dărâme o cetate românească în locul unei cetăți unguerești.»

Comanditarul: Nu ar fi mai cu efect să scrii «un palat» românesc?

Redactorul: Cetate e mai războinic,

mai sugestiv. Cetitorul când cetește «cetate», par'că ne-ar vedea cum improșcăm din palat cu cerneală și cu noroi când în Unguri, când în «autorizați».

Comanditarul: Ești un geniu, un adevărat geniu!

Redactorul: (continuă) «E atât de absurd procedeu acesta, încât la alt neam cu conștiința nevoilor sale generale mai dezvoltată, opinia publică s'ar fi ridicat ca un singur om, ca să protesteze împotriva acestei crime săvârșite asupra intereselor naționale.»

Comanditarul: «Crimă», «campanie josnică», «Herostrați», «crășinea omeni-meii». Am să scriu chiar eu un articol «în calomniatores».

Redactorul: Mai bine să-l comandăm «dela un entuziast cetitor al nostru din Țară». Dânsul din ură în contra lui Scurtu e gata să numească tot partidul național românesc canalii, ucigași, bandiți, nemernici, luda, Herostrați*) și să esplice neamului românesc, că numai noi cei 5 oameni dela «Gura Nespălată» intruchipăm «farul luminător al cinstei și cumințeniei naționale.» Ce noroc, că-l urăște cu atâta desvâlgueală năstrujnică bietul tânăr oțelit pe mizerabilul de Scurtu.

*) Compară art. de fond din nr. 32 al „Gr. Nsp.“

Comanditarul: Mă invoesc. Scrie-l.— Spune mai departe.

Redactorul (continuă): «La noi însă s'au găsit oameni, cari să aplaude. E o dovadă vie cât de mică e cunoașterea nevoilor reale, a intereselor mari și generale la noi și cât de mare e îngustimea de vedere și orbirea de patimă atunci, când e vorba de soluțiunea celor mai mari chestiuni naționale.»

Comanditarul: Adevărat. Să rămânem noi stăpâni politici ai Românilor și singurul ziar românesc în orașul acesta și dincoace de munți sunt cele mai mari chestiuni naționale!

Redactorul (continuă cu însuflețire): «Partidul are datoria să deschidă noi debușeuri de desfacere a produselor tipografice românești, nu să caute a acapara cetitorii pe cari alte ziare și i-au format cu multă greutate și jertie.»

Comanditarul: Ni i-am format să ne creadă tot ce scriem în «Gura Nespălată» și să ne judece după vorba scrisă, nu după faptele comise. Mai departe.

Redactorul: Și tot așa ași scrie mai departe pe 4—5 coloane, injurând comitetul, dând opinii publice să înțeleagă, că numai atunci e inteligentă, când ne aprobă și să identifice pe deplin cu

**) Compară textul recitat de redactor cu art. de fond din „Gr. Nsp.“ nr. 30.

«Gura Nespălată» și că toți acei cetitori, cari să identifice cu «partidul național», sunt oameni de «mare îngustime de vedere și orbiți de patimă».

Comanditarul: O cursă ziaristică escelentă. Dar ce va zice lumea la noul punct de program, pe care îl propui partidului național fără autorizarea conferenței: «Partidul are datoria să deschidă noi debușeuri de desfacere a produselor tipografice românești?» Ce vor zice la aceasta concurență Ciurcu, Todoran, Bor-nemisa, Filip dela Minerva, Sococ, Sfetea, Tâslăuan?

Redactorul: Ce are a face! Dacă am pus în cărca comitetului închiderea alor 300 de școale, și am pretins să facă statistica poporului român, de ce nu am pretinde dela presidul și dela membrii comitetului național, în numele interesului obștesc, al integrității, al cinstei, al capacității politice, al cauzei mari și sfinte, ca să servească cultura și slova românească în calitate de colportori? Cetitorii noștri cred tot ce scriem. Cred, că tot ce pretindem în «Gura Nespălată», comitetul e dator să o facă, și dacă cerem lucruri absurde.

Comanditarul: Adevărat, doar «Gura Nespălată» e organul neamului românesc, iar noi suntem comanditari și redactori ziarului. Este într'adevăr un gest impunător și mare de a proclamă și a-i

au fost massacrare de bandiții Englezi”.

Se înțelege de sine, că juriul constituit anume cu *jurati exclusiv protestanți*, l-au judecat pe O'Connell la 12 luni temniță și 2000 funți sterlingi pedeapsă în bani.

Sentința aceasta a fost apelată la forul suprem, care era pe atunci tribunalul disciplinar al casei Lorzilor.

Și senatul de cinci, compus din cei mai de seamă bărbați de stat în frunte cu Lord-cancelarul țării, după o temeinică cumpănire a cauzei și *abunaseamă luând în considerare înalte resoane de stat, a nimicit sentința primă și a deschis ușile temniței lui O'Connell*. Iată că înțelepciunea politică a Englezilor, atât de des admirată, dar rar imitată din partea Maghiarilor, a aflat un *corectiv* necesar — față de suveranitatea și arbitriul unor bieți jurati de provincie, cari în crime ordinare pot să facă eventual bune servicii justiției, dar în procesele de natură politică nici când și la nici un popor nu s-au putut ridica peste patimile și urile mediului, în care se învârt.

Nu sunt detractor al talentului poetic al lui Goga, ci tocmai din poezie sunt un sincer admirator al lui.

Lucrul acesta însă nu mă împiedecă a declara, că din punct de vedere politic, procesul d-sale nu a avut importanța aceea, care a avut-o la timpul său procesul unui O'Connell. Casul acesta l-am sulevat numai și numai ca să dovedesc, că ce rezultă binefăcător ar avea asupra relațiilor dintre Unguri și Români, dacă atât pentru cazul acesta, cât și pentru cele multe ce vor mai urma, am avea și în Ungaria un for suprem compus din înalți bărbați politici ai țării, cari să coregeze din când în când greșelile curților cu jurati și să le mai stămpere hiperzelul rău înțeles.

Comitetul partidului nostru național va ținea luni, în 6 Martie n. c. o ședință în Cluj. Se vor discuta chestii curente interne de-ale partidului.

Maiestatea Sa va pleca din Budapesta la Viena Sâmbătă d. a. la oarele două cu un tren separat. M. Sa a petrecut aproape o lună în capitala Ungariei.

Jidani și armata. În parlamentul imperiului german a venit pe tapet chestia evreiască în legătură cu discuția asupra bugetului militar.

Deputatul Gröber (din centru) zice,

că guvernul ar trebui să considere esențialele făcute în străinătate în ce privește Jidani. În armata austro-ungară din 1000 de ofițeri 81 sunt evrei. Trebuie să fie paritate confesională.

Schöplin (socialdemocrat) zice, că *capabilitatea nobilimei prusiace ar trebui împropătată cu sânge evreiesc.*

Dep. Raab ar recomanda înființarea de regimente evreiești, pentru a se pune la probă capacitatea militară a Jidovilor. Statistica despre Jidani, cari au escelat în războiul din 1870/71 este cam suspectă.

În fine parlamentul a respins proiectul de moțiune al social-democraților, care pretindea, ca înaintarea în armată să fie atârnată numai de destoinicia personală.

Să cunosc Evreii și în statele cu țări europene.

Montecuccoli. În cercurile politice din Viena să vorbește, că poziția șefului marinei austriace, contele Montecuccoli, e zdruncinată și că în curând se vor face schimbări în conducerea marinei.

In chestia scrisorii dela București.

Publicăm scrisoarea de mai jos, pe care ne-o trimite un amic al nostru din București cu următoarele cuvinte de lămurire:

Onorată Redacție!

Deoarece prof. Măndrescu, trecând peste înțelegerea avută cu noi, a lăsat să se publice, denaturată, ca fond și ca formă, scrisoarea ce a fost însărcinat a o trimite personal d-lor N. Oncu și R. Ciorogariu, — pentru ca opinia publică de acasă să nu fie indusă în eroare, ne vedem siliți a vă ruga să binevoiti a publica și dv. această scrisoare, în cuprinsul și în forma ei autentică.

Spre știință trebuie să vă mai arăt, că scrisoarea n-a fost destinată a se publica și nici a se trimite d-lor Oncu și Ciorogariu, decât după ce ea va fi fost văzută și subscrișă de toți Ardeleni mai de seamă, trăitori în România și răvnitori de pacea și buna înțelegere între frați, ca să se poată încredința d-nii din fruntea ziarului răzvrătit dela Arad de sentimentele, ce le păstrează compatrioții lor din »Țară«. Dacă ea însă a fost publicată, răspunderea o poartă prof. Măndrescu, care va trage consecințele atitudinii sale nelămurite atât în chestia Lalescu, cât și în această chestie a »Tribunei«. Deocamdată foștii săi amici, ce i-au dat o cinste pe care, acum vedem, firea sa mai slabă n-a putut-o suporta cu destulă demnitate, regretă că d-sa în loc de a fi rămas la postul de onoare, ce-l avea între compatrioții săi cu vază în societatea românească, s-a așezat

între iscusitul Chendi și un biet. cîrac al acestuia. Frumos, dar trist!

Unul din cei subscriși în scrisoare.

Scrisoarea e următoarea:

Subsemnații Români din Ardeal și Ungaria, stabiliți în România, însărcinăm pe d-l Simeon Măndrescu, președintele Cercului Românilor de peste munți, a interveni pe lângă d-nii N. Oncu și R. Ciorogariu, directorii responsabili ai »Tribunei« în fața obștei românești, să decidă, pentru interesele superioare ale neamului nostru:

1) a găsi modalitatea de înțelegere cu comitetul partidului național, dezaprobând prin »Tribuna« toate articolele ei regretabile din ultimul timp;

2) a susține fără de nici o rezervă direcția politică reprezentată de comitetul central al partidului național;

3) a primi redacția »Tribunei« cu eliminarea redactorilor și colaboratorilor vinovați;

4) a-și lua angajamentul că »Tribuna« va evita în viitor ori și ce lupte interne, primejdioase solidarității naționale și intereselor permanente ale României de pretutindena.

Aurel C. Popovici, Prof. S. Halilă, Dr. E. Pop, T. Nicolau, comerciant, Prof. G. Iuga, I. Morandini, Ing. V. Pușcariu, Dr. Ioan Scurtu, Ioan Stînghe, Prof. Șt. Pop, Alex. Lăpădatu, Dr. Ștefan Bogdan, Dr. D. A. Popovici, Luca Rusu, Ig. Mircea, comerciant, Ioan Tețu, comerciant, Lt.-Col. Victor Verzea, Prof. G. Popa Lăseanu, N. Mircea, comerciant, Mih. Navrea, Aurel Scurtu, farmacist, Iul. Moisil, Ing. R. Pascu, Dr. V. Popovici-Hatzeș, Dr. Vasile Meruș

„Păcatele Tribunei“.

Cu acest titlu „Telegraful Român“ de Marți, 15/28 Febr. c. publică la loc de frunte un articol, din care dăm următoarele:

Sibiu, 27 Febr. n.

»Nori grei se ridică de-asupra capetelor celor ce fac pe moralizatorii lumii românești în coloanele ziarului »Tribuna« din Arad. Acuzările sunt tot mai multe și mai grave în contra acestui ziar românesc, născut din pat nelegiuit, — cum i s'a spus de mai multe ori.

Un articol zdrobitor pentru ziarul arădan a fost publicat în numărul de Joi săptămâna trecută, al »Gazetei Transilvaniei« din Brașov. Cei-ce l-au citit, au rămas înlemniți, văzând câte păcate are »Tribuna« la activul ei. La tot cazul, destăinuirile făcute în acest articol sensation al »Gazetei« vor contribui mult la *limpezirea situației*, și vor face și pe cei încă indoelnici să vadă lucrurile așa cum sunt, în adevărata lor ființă: murdară, foarte murdară.

Lăsăm, ca cu destăinuirile din domeniul politicii noastre interne, făcute în articolul »Gazetei«, să se ocupe celelalte ziare românești mai competente decât noi, iar noi ne mărginim a scoate din lungu

pomelnic, publicat în »Gazeta«, părțile cari ne privesc mai deaproape, ca foaie în prima linie bisericească, informațiile următoare:

Aici „Tel. Rom.“ reproduce din articolul nostru pasajul referitor la rolul ce l-au jucat d-nii Ciorogari și Oncu, la alegerea de episcop al Caransebeșului, apoi mai în jos face unele constatări, cari nu sunt cuprinse în articolul nostru.

Iată aceste constatări, pe cari le reproducem fără comentariu, supunându-le aprecierii juste a publicului nostru:

»Se știe, că proprietarii adevărați ai »Tribunii« sunt d-nii Dr. Nicolae Oncu și P. C. Sa, protosincelul Ciorogariu. Ei bine, pe când proprietarii foii arădane umblau să pună mâna pe episcopia din Caransebeș, cu ajutorul d-lui C. Burdia, alții mai mărunți din Arad au lansat știrea de-orară îndrăzneală, că înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Ioan Meșianu, s'a înțeles cu d-l Burdia și cu ministrul Apponyi, ca să nu mai facă alegere de episcop la Caransebeș, ci guvernul să numească acolo, cu violarea autonomiei bisericii noastre, un administrator, firește, în persoana unui om de încredere al Mitropolitului și al guvernului. Și s'a umplut dieceza Caransebeșului cu scrisori de acest înțeles, trimise toate din Arad, așa, că lumea s'a spăriat, fruntașii de acolo au ținut o consfătuire și au trimis ca delegat la Sibiu pe d-nul Ioan M. Roșu, din Biserica-Albă, ca să aștepte adevărul. Și a aflat, că știrea e o scornitură din cele mai mizerabile!

Nu facem complici pe d-nii Dr. Oncu și pe părintele Ciorogariu în această infamie, dar afirmăm cu toată tăria, că oamenii lor au săvârșit-o! Comparat acum acest fapt cu destăinuirile de sus din »Gazeta«, icoana e completă și iese în întreg ea mărime campania de intrigi, purtată din partea Arădanilor în jurul scaunului episcopesc din Caransebeș. Și armele intrigei sunt tot-deauna arme murdare! Să nu se mire deci cei din fruntea »Tribunei«, că ziarul lor va trebui să se înceie în curând în aceea ce a produs necontent de când e pe lume: în murdărie.

La alegerea de protopop al Brașovului.

Numai câte-va ciasuri ne mai despart de întrunirea sinodului electoral al tractului Brașov, în care va avea să se aleagă noul protopop al acestui colț din Arhidieceza gr. or. română a Transilvaniei.

Intr'un număr de mai înainte al foii noastre am arătat însemnătatea acestei alegeri, având în vedere importanța Brașovului, ca centru cultural românesc și instituțiunile naționale, al căror conducător va avea să fie noul protopop.

Redactorul: (pleacă spre ușă).

Comanditarul: Stai. Încă o întrebare. Dacă s'ar revolta opinia publică »oficială« mirosind pișcheria intențiilor noastre, cum avem să o sucim?

Redactorul: Ce are a face? Vom da a doua zi un comunicat la rubrica »Informațiuni« a »Gr. Nsp.« de conținutul obișnuit, deci (scotând Nr. 30 din 21 Februar 1911 al »Gr. Nsp.« îl desface la pag. 6 și cetește *mutatis mutandis*): »Redacțional. În numărul nostru de atunci și atunci s'au strecurat în articolul de fond, apărut sub titlul cutare câteva rânduri regretabile, cu a căror conținut redacția nu s'a identificat și pe cari le desaprobă în modul cel mai categoric«.

Comanditarul: Mă tem însă, că și cel mai neblesnic cetitor va zice, că suntem nebuni ori ticăloși, orică »Gr. Nsp.« să tipărește pe cale misterioasă fără știrea redacției și a comanditarilor ei.

Redactorul: Ce are a face?! O să scrieți d-v. un articol de fond: »Se face lumină« pentru »Gura Nespălată« No. 36. Pe Ioniță îl vom sili să iscălească. (pleacă cu zimbet cinic pe buze.)

Comanditarul: El va iscăli, iar eu voi face lumină. Și ce mai lumină!

impune »partidului autorizat« prin un articol de fond »bine documentat« din »Gura Nespălată« un nou punct de program, a-i da »noui îndrumări«. Ha, ha, ha, badea George alături de Nicolae Ivan, deschizând noui debușuri de desfăcere a produselor tipografice românești. Ești un inger Staticot, un inger al slovei române!

Redactorul: Mai târziu o să pretindem și dela Metropoliți și dela Vlădici aceiași activitate în ogorul părăginit al cultului neamului.

Comanditarul: (serios) Și dela asessori și dela canonici. Iar după-ce am convins pe cetitorii noștri, că pretindem un lucru indispensabil pentru progresul cultural și politic al neamului, vom stărui, ca și advocații, acești belitori ticăloși, și preoții, cei cu afacerile Simoniace, dascălii, medicii, profesorii, țărani, cu un cuvânt toți Români conștii de datorințele lor naționale, să se valideze »deschizând noui debușuri de desfăcere a produselor tipografice românești«. Numai pe protosinceli să mi-i lași în pace. (Grav). Că altcum—nu vei mai păpa avansuri. Nu uita, că nu mai ești la »Lupta« ci la »Gura Nespălată«.

Redactorul: Protosincelii au privilegiul de a sta de asupra partidului național prin dela sine putere, ca controlori.

Suntem perfect de acord. Dar Vă rog 20 de coroane avans.

Comanditarul: (scrie un asemnat pe un petec de hârtie) Poștește. Grijește însă să mi arăți articolul înainte de a-l da la tipar, căci d-ta ești fire satirică a naibii. Mă tem, ca nu cumva să o sfeclești, când vei voi să fi mai serios. Știi, vorba proastă dar adevărată: *difficile est satiram non scribere*.

Redactorul: (Făcând compliment) Mă voi conforma în tocmai dorinței Dvoastră d-l Hodorogariu.

Comanditarul: Trebuie să fim precauți, căci lumea începe să țină »Gura Nespălată« de o foaie umoristică, mai cu seamă din cauza articolelor de fond și a scrisoarei din București.

Redactorul: Eu voi schimba prin articolul de fond din Nr. 30 al escelentului nostru organ »Gura Nespălată« această stupidă judecată a opiniei publice.

Comanditarul: Am o idee salvatoare. Nu Sighetul, ci Clujul este cel mai potrivit oraș pentru »organul autorizat«. Să propunem Clujul. Căci: »Românismul din Cluj și Cojocna e într'un hal de decădere mai rusinoasă decât ori unde. »Fruntășii« certăți la cuțite, două bănci românești potrivnice, două protopopiate și nici-un progres școlar sau bisericesc. Nu găsești nici trei familii, cari să fie în termeni buni între dănsule. Cazinul în tănjire, studenții risipiți

pela diferitele cafenele, jucând cărți.»*) Dacă i putem ameți pe »autorizații« comitetului, ca să ducă »organul autorizat« la Cluj, am câștigat jocul, căci avem siguranță, că să va prăpădi ziarul infect. O să-l tragem zilnic la răspundere, că de ce nu a regenerat momentan viața românească din Cluj, de ce nu a romanizat Clujul! O năgară de teme de articoli de fond fulminanți ni-ar isvori pentru »Gura Nespălată« din mutarea »organului autorizat« la Cluj.

Redactorul: (Cu modestie bine simțită). D-v. totuși sunteți un geniu politic mai mare decât mine.

Comanditarul: (Zimbând cu satisfacție) D-ta tot modest. Ești băiat de bun simț. Dute acuma și scrie, până ești inspirat.

Redactorul: Voi scrie din fundul convingerilor mele celor mai sfinte. Am să-l dau articolului de fond un titlu mare și două subtitluri sunătoare: Unde trebuie un ziar național? — Sediul »Românului« să fie Clujul. — O chestiune deschisă!)

Comanditarul: La muncă, deci frate! Spiritul D-tale și mintea mea vor asigura, pentru »Gura Nespălată« poziția de »caripa stângă« și de for suprem politic al neamului românesc!

*) Citat verbal din »Gr. Nsp.« Nr. 30.

) Compară titlul art de fond Nr. 30 »Gr. Nsp.«.

Astăzi, în ajunul alegerii, ne simțim datori a atrage din nou atențiunea celor 72 delegați din diferitele comune bisericesti, cari vor avea să-și dea votul lor, asupra cerințelor principale, ce credem, că trebuie să le intrunească viitorul protopop al Brașovului.

Natural, condițiunea cea dintâiu este, ca el să fie un preot model atât ca învățură, cât și ca purtare. El să se distingă față cu toți ceilalți preoți din tract; să fie cel dintâiu între egali: *primus inter pares*.

Al doilea, să cunoască pe deplin toate împrejurările și nevoile tractului, ce va avea să-l conducă; să fie un bun administrator, care să caute a păstra și a înmulți averile parohiilor; să fie om cu tact și iubitor de pace, care să știe aplană și domoli certele, ce din nenorocire, de un timp încoace mistuiesc cele mai multe din comunele noastre bisericesti.

Mai departe, să fie om al școlii, care să înțeleagă pe deplin însemnătatea învățământului și să fi dat dovezi, că are dragostea și râvna de lipsă pentru înaintarea cauzei școlare. Aceasta este o cerință de căpetenie pentru conducătorul intelectual al unui centru, unde avem cele mai însemnate institute de învățământ din întreaga Metropoli, ridicate cu atâtea jertfe și susținute cu atâtea greutateți, și care trebuie să ne fie scumpe, ca lumina ochilor.

Viitorul protopop însă trebuie să fie totodată bărbat cu energie, care să poată ține piept cu toate vijeliile, ce amenință în timpul nostru cu cutropire instituțiile noastre culturale; să aibă tăria sufletească a apăra rezolut școala și biserica față cu ori și care potrivnic, și totodată căldura și entuziasmul, prin care să concentreze poporul pe lângă aceste două cetățui ale vieții noastre sufletești. — Oameni, cari sunt gata în ori și ce moment a jertfi, pentru un blid de linie din partea puterimicilor zilei, aceea ce avem mai scump pe lumea aceasta, nu merită să poarte haina preoțească; cu atât mai puțin brâul roșu și numele de cel dintâiu dintre preoți!

Mai presus de toate însă am dori, ca viitorul protopop să fie un Român bun, — calitate, care le resumă pe multe din cele de mai înainte, — devotat cu trup și cu suflet cauzei naționale; un bărbat, care și până acum să fi dat dovezi, că nu se desface nicicând de neamul său, ci că este gata în orice vreme a pași în fruntea poporului încredințat conducerii sale pentru apărarea drepturilor, ce ni-se cuvin în această țară.

Am dori, cu un cuvânt, ca el să fie un om întreg, care să aibă oricând curajul convingerilor sale.

Care din cei trei candidați la demnitatea de protopop al Brașovului intru-este mai multe din calitățile amintite, sunt datori să judece cei 72 delegați, ce se vor intruni mâine în sala festivă a gimnaziului.

Dela votul lor, ce va avea să fie supus aprecierii Conzistoriului arhidiecezan, depinde în mare parte viitorul protopopiatului Brașovului pentru un șir întreg de ani. De aceea, înainte de a pași la urnă, ca să-și dea votul lor, să-și pună mâna pe inimă și să voteze după cea mai curată a lor convingere, respingând ori și ce ingerință din partea celor interesați.

Noi dorim din adâncul sufletului, ca sinodul de mâine să exprime în adevăr voința protopopiatului, recomandând Vener. Conzistoriului arhidiecezan pe cel mai vrednic dintre candidați.

Sinoade protopopești extraordinare în chestia congruei.

În scrisoarea mea din nr. 20 al ziarului nostru național »Gazeta Transilvaniei«, am dorit a atrage binevoitoarea atenție românești asupra lucrărilor, ce se pregătesc în ministerul cultelor pentru regularea definitivă a congruei preoților catolici. Știrea aceasta nici până azi nu a fost desmintită de foile guvernului oficiale sau semificiale; se vede deci a fi

adevărată. Am atras atențiunea prelaților noștri asupra acestei știri, nu pentru că nu am fi convingi despre grija ce-o poartă sortii bisericești întregi, și în special sortii preoților dela sate, ci mai mult pentru a le da un document de îndreptățire la justele lor dorințe, cari dorințe sunt aceleași ale întregii preoții muncitoare, cinstită la consolidarea temeliei statului.

Am făcut aceasta, ca preoțimea acum, ori nici odată să sară în picioare, și precum știe lupta zilnic pentru progresul neamului în biserică, în școală, în stat, în societate și în toate mișcările publice, — căci toți dela preotul așteaptă totul — să se pună în mișcare și să lupte de astădată și pentru soartea sa cu tot focul sufletului, fiind în joc soartea noastră și a băieților noștri.

Nu vom uita nici când amarul, lipsa și greutatea ce-am suferit în decurs de 10 ani dela regularea congruei preoților acatolici, până la chinuita și silita regulare a noastră.

Aceste zile de amar au fost un martiraj crâncen, care va trebui să se scrie cu slove de aur pe paginile istoriei bisericii noastre. Să știți pe cel ce lucră alături cu tine în aceeași brazdă, dezmerdat, răsfățat, iar tu nu-ți poți trage greul vieții de sarcina ce te apasă, decât cerșind în dreapta și în stânga ajutorul părinților, socrilor sau al băncilor; e ceva ne mai auzit, ne mai pomenit în viața unui stat numit constituțional. Numai în fericita Ungarie s-a putut întâmpla așa ceva. Apoi și după 10 ani cum ni-se dă sfârșitura? ulterior, ca și cum prin aceasta s-ar manifesta o bunăvoință față de noi.

Azi-mâne cartea se va deschide și vei vedea, oare tu preot unit, nu vei rămâne iar în cămașa de azi, iar ceilalți preoți și rabini n-or ajunge din nou cu 10 ani mai înainte decât tine.

Noua regulare trebuie să urmeze azi-mâne, reformații nu lasă cauza din mână, și statul e silit să-le împlinească dorința. Le-a și promis hotărât, că în bugetul anului viitor negreșit se va îngriji de îmbunătățirea salariilor preoțești, și dacă se face lor, se face și la ceilalți preoți necatolici. Întrebarea e acum, ce va fi cu noi, preoții uniți?

Trebuie să pregătim terenul din bună vreme, să nu lăsăm să treacă zi de zi, lună de lună, să ne deșteptăm târziu, căci atunci putem »sufli în pasat«.

Și eu zic, ca »un frate mai mic« din nr. 28 al »Gazetei«, că noi avem formă legală canonică, a ne cere respectarea dreptului, avem sinoadele protopopești.

Să lăsăm pertractarea cauzei, până la sinoadele de primăvară — după părerea mea e prea departe, — unele nici nu se țin până în săptămâna Floriilor. Ar trebui în timpul cel mai scurt să fie convocate sinoade protopopești extraordinare, căci chestia e momentuoasă, încât merită să fie discutată singură în un sinod extraordinar. Protopopii arhidiecezei Blajului am dori să înceapă acțiunea cu convocarea sinoadelor protopopești extraordinare și apoi să o imiteze diecezele sufragane și deodată întreagă provincia metropolitană în un glas să ceară respectarea principului de drept: »quod uni iustum, alteri aequum«. Am dori ca frații protopopi harnici și nelintrețuiți în zel, de astădată să se întrecă unii pe alții în convocarea sinoadelor protopopești extraordinare. În interesul bisericii trebuie să o facă aceasta, și nu ne îndoiim, că în timpul cel mai scurt toate protopopiatele vor avea privilegiu a se pronunța în această chestie uitată.

i. s.

ȘTIRI.

— 16 Februarie v.

Alegerea de protopop în Brașov. Mâine, Joi se face alegerea de protopresbiter în Brașov. Alegerea se începe la 11 oare în sala festivă a gimnaziului. Comisarul conzistorial P. Cuv. Sa Dr. Eusebiu Roșca a sosit la Brașov azi la 2 oare cu trenul accelerat. Azi se intrunește comitetul protoprezbiterial pentru fixarea candidaturilor. Membrii sinodului electoral sunt în nr. de 72, cari, după cum credem, vor fi toți de față.

Pentru masa stud. români din Brașov au intrat: Pe lista de colectă nr. 249 (Colectant: Vasile Chirvase cl. IV reală): Ion Chirvase 2 cor. Ioan G. Șerban 1 cor. Toma Neacșu, Vasile Ionescu câte 40 bani. Ion Sulica 1 cor. David Flangea 40 bani, Manole Manole 1 cor. Aurel Oancea paroh 2 cor. Radu Garcea 1 cor. Ștefan Ciupală 80 bani, Nicolae Gologan 20 bani. Suma: 10 cor. 20 fileri.

Pe lista de colectă nr. 244 (Colectant: Pavel Grecu cl. VII gimn.) Atanasiu Jianu, lemnar 1 cor. Ion Perianu lemnar 2 cor. Mihail Bărdac zidar 4 cor. Alexandru Roșcovan întreprinzător, Dumitru Roșcovan lemnar Nr. 70—80 câte 2 cor. Total: 13 coroane.

Pe lista de colectă nr. 272 (Colectant: Ovid Cantor școlar cl. IV reală). Aurel Cantor not. dipl. 1 cor. Nicodin Cantor, Mateiu Mateiu, Niculae Cornia câte 50 fileri. Niculae Stoica 20 fil. Ioan Grigor 1 cor. Socea Iovu 50 fil. Gheorge Cerbu inv. 40 fil. Eugenia Cantor 50 fil. Gheorge G. Cantor 40 fil. Gheorge Csokan 50 fil. Csiky Ida, Niculae M. Blebea câte 40 fil. Hirşfeld Bertus 1 cor. Laurențiu Popu 50 fil. Iánosi Dénes ōrvezető 20 fil. Ioan Popița 1 cor. Sion Coanta, Genica Halmaghi câte 20 fil. Ioan M. Popa, Niculae Clem, Anicuța Cantor câte 50 fil. George Morar 20 fil. George Cantor inv.-pens. 1 cor. George Nicu 80 fil. R. Roșanu 60 fil. Cu totul 14 coroane.

Pe lista de colectă nr. 246. (Colectant: Petru Mișuțiu stud. cl. VII. gimn.) Iosifu Mișuțiu econom 2 cor. Avram Mișuțiu minar 1 cor. Nicolae Mișuțiu stud. univers. 3 cor. Petru Achim econom. 60 bani, Loghin Drăgan 1 cor. Gabor Avram I. A. minar 40 bani, Dionisiu Sida notar 1 cor. I. Olariu v.-notar 50 bani, A. Balașiu comerçant 1 cor. Avram Boticiu teol. abs. S. Petruționiu învățător câte 20 bani, Andron Șerban minar 1 cor. Total: 11 cor. 90 fil.

Primească generoșii donatori sincerile noastre mulțămite. — Direcțiunea școlilor medii gr. or. rom. din Brașov.

Cutremur de pământ. Din Cehul-Silvaniei se scrie, că Sâmbătă în 25 Febr. pe la oarele 12 din noapte, s-au simțit acolo mai multe șguduituri produse de un cutremur de pământ. Oamenii au eșit înspăimântați afară din case. Dar s-au ales numai cu frica, fiind șguduiturile de tot slabe. Pe la trei și jumătate, locuitorii au fost din nou speriați de o mare prăbușire. Un zid gros de un metru și înalt de 30 metri, dela noua școală civilă, s-a prăbușit cu totul la pământ, prăbușirea a fost atât de puternică, că s-a simțit în întreaga comună, sperind din nou pe locuitori. Oamenii nu s-au primejduit.

Din ură față de Români. În »Foaia Poporului« din Bucovina cetim următorul caz de sălbătăcie necușificabilă: Gospodarul Petrea Ciulea din Frumosul, s'a întors Miercuri noaptea în 8 Faur 1911 din Suceava dela un termen spre casă. Neavând parale de-ajuns pentru întreaga călătorie până la Vama, și-a cumpărat bilet numai până la Cacica, unde trebuia să se coboare. Ciulea a împrumutat însă în tren bani și a anunțat călătoria mai departe, dându-i conductorului 240 cor. Conductorul i-a dat bilet pentru aceste 240 cor. numai până la Humor. Vrând Ciulea să se deie în Humor jos nu l-a lăsat conductorul, ci l'a lăsat să plece până la Frasin, unde l'a dat pe mâine șefului de gară Georg Kohut. Acesta fără multă discuție a gândit, că e în Asia și i-a aplicat lui Ciulea câteva palme, încât l'a umplut sângele. Kohut nu s'a mulțumit cu atâtea, ci l'a târât pe Ciulea în oficiul gării, a încluat ușa și i-a mai dat câteva palme, provocându-l să se spele de sânge. Nevoind Ciulea să tacă aceasta, a trimis Kohut pe servitorul gării să aducă un lighian cu omăt și ținându-l, l'a spălat cu de-a sila. La acest spectacol a fost de față Iohann Korkutzan, un suboficiant de gară. Aceasta s'a întâmplat Joi dimineața în 9 Faur 1911. Kohut a înțeles, că fapta sa n'a fost laudabilă, și a alergat Joi seara până la Frumosul la dl. Müncke, rugându-l să facă împăcare, oferindu-i lui Ciulea 30 de coroane să tacă și să nu facă întrebuintare. — Kohut este neîmpăcatul și neliniștitul agitator crain și această faptă a făcut-o numai din simpla ură față de noi Români.

Un proiect de căsătorie princiară. — Ziarul grecesc »Empros«, ce apare în Atena, spune că acolo s-a răspândit fama, că Principele Carol al României, fiul moștenitorului român, s-a logodit cu principesa Elena, fiica moștenitorului grec. — O bună glumă grecească, dar proastă. Și n-a așteptat să ni-o dea cel puțin de întâi Aprilie.

Necrolog. În 22 Februar a. c. a repausat în Ercea văduva lui Teodor Matei născ. Iuliana Chetian preoteasă, în etate de 56 ani. A fost înmormântată la 25 Februarie c. în cimitirul comun de acolo. Odihnească în pace!

Inchiderea conductului de apă. Dela magistratul orașului Brașov se face cunoscut, că în vederea lucrărilor de curățire, conductul de apă din zona de jos: Cetate, Blumena și Brașovul vechi, va ră-

mânea închis în noaptea de 1 spre 2 Martie dela 11 oare până la 4 oare dimineața. Pentru cazul unui incendiu s-au luat măsurile necesare.

Serata Reuniunii.

De un timp încoace începuse să se simtă la noi în Brașov o mare secetă de petreceri. Carnevalul era aproape pe sfârșite și, afară de două petreceri — cu timbru mai mult popular — se părea, că se va și încheia. Iată însă, că de-odată se anunță trei petreceri: a Asociațiunei meseriașilor, a Corului bis. de pe Tocile și Serata »Reuniunii femeilor române...« Dintr'un contrast în altul; câte-va săptămâni nici o petrecere, și acum trei, una după alta. Era temere — și cu drept — ca nici una din aceste trei petreceri să nu reușească așa ca altădată, de oare-ce publicul era să se împartă. Toate trei însă au reușit peste așteptare! Cea din urmă însă, Serata »Reuniunii« a ajuns recordul, căci comitetul Reuniunii... a făcut Brașovenilor cea mai plăcută surpriză dându-ne posibilitatea să ascultăm, pentru prima-ora în Brașov, pe »privighelocarea Ardealului« mult apreciată noastră cântăreață: D-na Veluria Triteanu.

Luni seara, sala cea mare dela Redută era plină nu numai de Români din Brașov și jur, ci și de mulți străini, Nemți și Unguri, cari veniseră să asculte o artistă a noastră și să-și petreacă o noapte între »ospitalii și afabili Români«.

De-odată se aude o furtună de aplauze. În sală intră d-na Triteanu, la brațul secretarului reuniunii Dr. I. Blaga. Aplauzele înceată; în sală e tăcere adâncă și ochii tuturor sunt ațintiți asupra artistei, care era aevă unei zine din povești. Punctul prim din program: »Widmung« de Schumann, »Traum durch die Dämmerung« de R. Straus și »Schmerzen« de R. Wagner, fascină cu totul publicul. Vocea clară, dulce și puternică a cântăreței în executarea acestor trei cântece germane a frapat pe toți, dar mai cu seamă pe streini. N-ași spune-o aceasta, dacă nu ași fi auzit pe un strein exclamând față de soția sa: »Până acum n'am crezut, că sunt ingeri pe pământ; acum însă cred!« După fie-care punct urmau ropote de aplauze.

Punctul al doilea a fost aria din Samson și Dalila de Saint-Saens, care a fost executată cu multă finețe și o pronunțare ireproșabilă. Culmea însă a ajuns-o d-na Triteanu în punctul din urmă, în doinele de G. Dima, Dr. T. Brediceanu și A. Cătărgi. Frumoasele noastre doine: »Jele-i Doamne codrului, De-ar fi trăsniț D-zeu, Te-am văzut mergând pe cale, Foaie verde foi de nuc și Cântă puil cucului«. au fost executate cu atâtea duiosie și sentiment și cu atâtea căldură, cum nu ne-a mai fost dat nouă Brașovenilor să auzim. D-na Triteanu a fost acompaniată de abilul pianist d-l Honigberger.

Artista a primit mai multe buchete și un admirabil coș cu flori.

Cu acest concert ni-s'a împlinit încă un vis al nostru, al Brașovenilor, căci de mult timp doriām s'o auzim în orașul nostru pe d-na Triteanu, care de atâtea ori a cântat în fața Curții regale române — ultima oară Joia trecută la Cotroceni — fiind distinsă din partea Regelui Carol I cu »Bene Merenti Cl. I.« Nu putem dar decât să fim recunoscători Reuniunii, care a avut fericita idee să invite la Brașov pe d-na Triteanu.

După concertul atât de succes a urmat dans animat până în zori de zi.

Ziarul »Kronstädter Ztg.« de aici scrie în ton elogios despre succesul esecent al d-nei Triteanu, pe care o numește: »o cântăreață extraordinară în toate privințele«.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Successorii.

Redactor resp. Ioan Spuderca.

Dr. STERIE N. CIURCU.

VIII Kochgasse Nr. 29 — Viena

Consultațiuni

ou celebritățile medicale, cu specialiștii de facultatea de medicină din Viena.

Telefon nr. 17055.

„VLĂDEASA“

institut de credit și economii, societate pe acții în HUEDIN.

Convocare.

„VLĂDEASA“ institut de credit și economii, societate pe acții în Huedin, își va ține

a XV-a adunare generală ordinară

în 16 Martie st. n. 1911 la 10 oare a. m. în localitatea institutului.

Obiectele adunării vor fi:

1. Deschiderea adunării și designarea a două notari ad hoc și a două verificatori ai procesului verbal.
2. Raportul direcțiunii și al comitetului de reviziune, stabilirea bilanțului, decidera asupra împărțirii profitului curat al anului 1910 și darea absoluturului pentru anul de gestiune 1910.
3. Stabilirea pașalului de călătorie a direcțiunii și a membrilor de încredere ai filialei, precum și a membrilor din comitetul de reviziune pe anul 1911.
4. Eventuale propuneri intrate în cadrul statutelor § 29.
5. Inchiderea adunării.

Din ședința direcțiunii institutului de credit și economii „Vlădeasa“ ținută în 8 Februarie 1911.

Ioan Pop m. p.,
președinte.

Iuliu Poruțiu m. p.,
director executiv.

NB. La aceasta adunare se invită Domniile acționari făcându-se atenție la dispozițiile §§-lor 19 și 20 din statute. Pentru primirea acțiilor și edarea documentelor despre depunere în acest an sunt rugate institutele: „Albina“, „Bihcreana“, „Coróna“ din Bistrița, „Concordia“ din Gherla, „Economul“, „Timișana“, „Vatra“, „Patria“ și filiala „Vlădeasa“ Hida.

ACTIVA

Contul Bilanț.

PASIVA

	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Cassa în numărar	21735	40	Capital social	300000	
Contul Giro la banca Austro-Ungară	579	18	Fond de rezervă	19920	86
Cambii de bancă*	137062	—	Fond special de rezervă	13014	50
Imprumuturi pe obligațiuni**	411954	20	Fond de penziune	34285	87
Credite de cont-curent	47304	50	Fondul scopurilor filantropice	1784	72
Contul Filialei la centrală	458793	94	Fondul pt. amortizarea edificiilor	3796	72
Casa institutului după amortizare 91730—			Depuneri spre fructificare	72802	67
Realități de vânzare	1019	94	Reescont	1139065	81
Efecte	2800	—	Dividend neridicate	428757	—
Mobilier după amortizare	3087	—	Interese tranzitoare:	357	—
Interese de reescont anticipate	4012	23	la cambii de bancă	20538	82
Capital social nevărsat	61681	14	la imprumuturi pe oblig.	9025	79
Diverse conturi debitoare	1305	85	Contul Centralei la Filială	458793	95
			Diverse conturi creditoare	7013	50
			Taxe de înscriere	3294	—
			Profit curat	36978	85
				2476627	39
	2476627	39			

DEBIT

Contul Perdere și Profit.

CREDIT

	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Interese:			Interese:		
după depuneri spre fructificare	53463	49	dela cambii de bancă	108201	37
după fonduri	4917	91	dela obligații	38462	68
după reescont	22771	79	dela cont-curent	3798	91
Salare, adaus de scumpete și bani			dela efecte	30	—
de cvartir	17881	92	Venitul realităților	150492	96
Pașal de călătorie	3500	—	S'a încasat din pretenziuni abscrise	3868	08
Spese curente, chiria biroului, în-			Provizioni și alte venituri	771	—
călzit, luminat, tipărituri	8051	84		7876	60
Dare	7865	31			
10% dare după interese de dep.	5346	35			
Amortizări:					
din casele institutului	756	06			
din mobilier	343	86			
din spese de fondare a filialei	711	38			
din pretenziuni	419	90			
Profit curat	36978	85			
	163008	64		163008	64

Huedin (Bánffyhungyad, 31 Decembre 1910.

Iuliu Poruțiu m. p.,
dir. executiv.

C. Căciulă m. p.,
prim contabil.

M. Marinceș m. p.,
cassier.

Valeriu Bologa m. p.,
contabil.

Membrii Direcțiunii:

Ioan Pop m. p., Ioan Martin m. p., Iuliu Poruțiu m. p., Ștefan Pop m. p., Ioan Gall m. p., Lung Luca m. p.,
președinte. vice-președinte.

Revăzut și aflat esact.

Membrii comitetului de reviziune:

Simion Marinceș m. p.,
președinte.

George Farago m. p.,

Dr. Andreiu Pop m. p.,

Eugen Bian m. p.,

Ioșif Diamandi m. p.,

Ioșif Lissai m. p.,
revizor expert al „Solidarității“.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Meghívó.

A „VLĂDEASA“ hitelintézet és takarékpénztár részvénytársaság Bánffyhungyad 1911 Márczius hó 16-án d. e. 10 órakor az intézet helyiségében fogja megtartani

XV-ik rendes közgyűlését.

A gyűlés tárgyai:

1. A gyűlés megnyitása 2 ad hoc jegyző és 3 jegyzőkönyvhiteltesítő kijelölése.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, 1910 évi tiszta nyereség felosztása iránti határozat hozatala és a 1910. évre felmentvények megadása.
3. Az igazgatóság, felügyelő bizottság és a fiókintézet bizalmi férfiaknak 1911 évre utazási átalányának megállapítása.
4. Az alapszabály 29 §. értelmében esetleg beadott indítványok tárgyalása.
5. A gyűlés bezárása.

A „Vlădeasa“ hitelintézet és takarékpénztár részvénytársaság igazgatóság 1911 február hó 8-án tartott üléséből.

Ioan Pop s. k.,
elnök.

Iuliu Poruțiu s. k.,
vezér-igazgató.

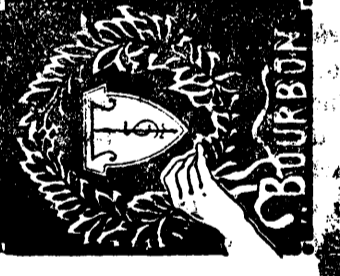

BOURBON

este fără vâpșee și presiune idreulică.
Liberté de cenșă și grășime

de aceea cea mai nevătmătoare hârtie de cigarette și tuburi „Vergé“ Combustible.

Depot de fabrică în Trafica de specialități JAKAB ISTVAN Brassó, strada Vămei.

Asigurare!

O bancă de asigurare populară caută achiziționari capabili pe lângă salariu fix și proviziune. Pentru începători neversati în afacere retribuțiune părăd calificatiune. Oferte cu referențe și copii de atestate să se trimită sub cîre „POPULAR“ la administrațiunea acestei foi. 945, 1-6

Hans Apfelbach,

La regele gulerilor.

Brașov, Strada Porții Nr. 18.

Cel mai solid și mai ieftin magazin cu articolele de tricotaș, albituri pentru bărbați și cravate moderne

Mare asortiment de ciorapi de copil, bărbați și dame. 1143, 1-52

Cinematograf

complect, nou și 3000 Mtr. filmuri
ieftin de vânzare adresa: Kinematograf. Poste Restante, Nagyszombat